

4 Μαρτίου, 1994

[ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ Σ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΑΡΧΗΣ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΚΥΠΡΟΥ (ΑΡ.1),

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 187/93)

Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου — Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προσόντα — Κατοχύρωση δικαιώματος προαγωγής για τους υπαλλήλους που υπηρετούσαν πριν την 13/5/72, έστω και χωρίς την κατοχή των απαραίτητων προσόντων — Κανονισμός 56(7)(β) των Περί Προσωπικού της Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου (Γενικών) Κανονισμών, ΚΔΠ 220/82 — Δεν αναβιώνει το παλαιό σχέδιο υπηρεσίας βάσει του Κανονισμού αυτού. 5

Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου — Υπάλληλοι — Προαγωγές — Βαθμολογία — Αφορά το έτος για το οποίο δίδεται — Δεν αποτελεί κερκνημένο που μεταφέρεται στο επόμενο έτος — Μείωση της βαθμολογίας κατά ένα βαθμό δεν απαιτεί αιτιολόγηση. 10

Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου — Υπάλληλοι — Προαγωγές — Αρχαιότητα — Δεν αποτελεί ξεχωριστό κριτήριο για προαγωγή — Δεν αποκλείεται η συνεξέτασή της, ως στοιχείου προσδιορισμού της καταλληλότητας των υποψηφίων — Ιδίως όπου οι υποψήφιοι είναι κατά άλλα ίσοι. 15

Ο αιτητής πρόβαλε τρεις ισχυρισμούς προς υποστήριξη της προσφυγής του κατά της προαγωγής του ενδιαφερόμενου μέρους στη θέση Τομεάρχη (Τεχνικού Προσωπικού) αντί του ίδιου, τους εξής: 20

α) Παραγνώριση του πλεονεκτήματος που κατείχε, χωρίς ειδική αιτιολογία. 25

β) Μείωση της βαθμολογίας του από βαθμό 10 σε βαθμό 9 για το στοιχείο 6 (Διαγωγή/Συμπεριφορά), χωρίς αιτιολογία.

γ) Έκδηλη υπεροχή έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους.

5

Το Ανώτατο Δικαστήριο απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

- 10 1) Οι Κανονισμοί Περί Προσωπικού της Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου του 1982 (Κ.Δ.Π. 220/82) δεν αναφέρονται σε οποιοδήποτε πλεονέκτημα. Ορίζουν [βλ. Κανονισμό 10(7)] πως “οι κρίσεις για προαγωγή διενεργούνται με βάση την υπηρεσιακή επίδοση και απόδοση των υποψηφίων και την εν γένει ουσιαστική καταλληλότητά τους, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του προσωπικού τους φακέλου, τα φύλλα ποιότητας και τα φύλλα προαγωγής τους”.
- 15

20 Η διεκδίκηση του αιτητή στηρίζεται στην παρανόηση πως σύμφωνα, κατά τον ισχυρισμό του, του Κανονισμού 56(7) για τον ίδιο και τους υπαλλήλους της Αρχής που προσλήφθηκαν πριν την 13/5/72, ισχύει το παλιό σχέδιο υπηρεσίας. Ο ισχυρισμός απορρίπτεται. Ο Καν. 56(7) θέλει απλώς να διασφαλίσει παλαιούς τους υπαλλήλους της Αρχής που δεν κατείχαν πανεπιστημιακό προσόν, για σκοπούς προαγωγής.

25 2. Η βαθμολογία υπαλλήλου, αφορά στο χρόνο για τον οποίο γίνεται και δεν είναι κεκτημένο που μεταφέρεται. Ο υπάλληλος, ιδιαίτερα όταν αναφερόμαστε στη διαγωγή και τη συμπεριφορά του, δεν αρχίζει τον επόμενο χρόνο με βαθμό 10 ή με τον όποιο βαθμό είχε εξασφαλίσει τον προηγούμενο χρόνο. Ως προς τον κάθε επόμενο χρόνο κρίνεται εκ νέου πάνω στη βάση των δεδομένων του. Η βαθμολογία του αιτητή με 9 για το 1990 δεν συνιστά “μείωση” της βαθμολογίας του και δεν δικαιολογεί την εισήγηση του αιτητή.

30

35 3) Ο Κανονισμός 10(7) δεν περιλαμβάνει ως ξεχωριστό κριτήριο για προαγωγή την αρχαιότητα. Το ίδιο ισχύει και ως προς τα προσόντα. Από την άλλη όμως το Δικαστήριο συμφωνεί με την άποψη που δέχθηκαν και οι καθ’ ων η αίτηση, πως δεν αποκλείεται η συνεξέταση της αρχαιότητας και των προσόντων ως στοιχείων προσδιοριστικών μαζί με όλα τα άλλα, της ουσιαστικής καταλληλότητας των υποψηφίων στα οποία αναφέρεται ο Κανονισμός. Αν δυο υποψήφιοι είναι κατά τα άλλα ίσοι, εύλογα θα μπορούσε να θεωρηθεί ως ουσιαστικά καταλληλότερος εκείνος που είναι αρχαιότερος ή που έχει περισσότερα προσόντα. Η μερικών μηνών

40

αρχαιότητα του αιτητή, είναι δεδομένη. Ο αρκετά μακρύς κατά-
 λογος των προσόντων του αιτητή και του ενδιαφερόμενου μέρους
 βρισκόταν ενώπιον του Συμβουλίου Προσωπικού, του Γενικού Δι-
 ευθυντή και στο τέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της Αρχής. Το
 άθροισμα του συνόλου των βαθμών που συγκέντρωσε ο αιτητής 5
 από το 1985 και μετά είναι ελαφρά μεγαλύτερο από το αντίστοιχο
 του ενδιαφερόμενου μέρους. Τον τελευταίο χρόνο είχαν συγκε-
 ντρώσει από 168 βαθμούς. Οι παρατηρήσεις και οι συστάσεις του
 Κρίνοντα και του Γνωματεύοντα για όλα τα πιο πάνω χρόνια, 10
 ήταν ιδιαίτερα ευνοϊκές και για τους δυο. Τα σχόλια των αμέσως
 προϊσταμένων τους ενώπιον του Συμβουλίου Προσωπικού ήταν
 εγκωμιαστικά από κάθε άποψη. Ο αιτητής και το ενδιαφερόμενο
 μέρος θεωρούνται ιδιαίτερα αξιόλογοι Λειτουργοί. Το Συμβούλιο
 Προσωπικού και ο Γενικός Διευθυντής ξεχώρισαν το ενδιαφερό-
 μενο μέρος ως τον συγκριτικά καταλληλότερο. Δεν είναι ορθή η 15
 άποψη του αιτητή, πως αντίθετα προς ό,τι ισχύει στη Δημόσια
 Υπηρεσία η συμβουλή του Συμβουλίου Προσωπικού και οι ειση-
 γήσεις του Γενικού Διευθυντή δεν μεταφέρουν βάρος ως προς την
 καθόλου αξία των υποψηφίων. Αν αυτό ήταν ορθό, θα ήταν χω-
 ρίς νόημα ο Κανονισμός 10(5) ο οποίος επιβάλλει τη λήψη τους 20
 πριν από κάθε προαγωγή. Η θέση του Τομεάρχη είναι ψηλά στην
 ιεραρχία της Αρχής. Υπό το φως του συνόλου των στοιχείων, η
 επιλογή του ενδιαφερόμενου μέρους ήταν εύλογα επιτρεπτή. Ο αι-
 τητής απέτυχε να καταδείξει έκδηλη υπεροχή, έναντι του ενδιαφε-
 ρόμενου μέρους. 25

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Κυριάκου κ.ά. v. Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου (1991) 4 Α.Α.Δ. 30
 1443,

Κολοκασίδου v. Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου (1992) 4 Α.Α.Δ. 35
 4801,

Δημητρίου κ.ά. v. Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου (1993) 4 Α.Α.Δ.
 1196,

Σιαπιτής κ.ά. v. Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου (Αρ. 1) (1993) 4 40
 Α.Α.Δ. 1333,

Κορομιάς v. Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου (1992) 4 Α.Α.Δ. 1363.
Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση, με την οποία προάχθηκε αναδρομικά, το ενδιαφερόμενο μέρος στη θέση Τομέαρχη (Τεχνικού Προσωπικού) αντί του αιτητή.

5

Α. Ταλιαδώρος, για τον Αιτητή.

Κ. Χ' Ιωάννου, για τους Καθ' ων η αίτηση.

10

Cur. adv. vult.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.: Ο αιτητής προσβάλλει την απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου ημερομηνίας 27 Νοεμβρίου 1992 με την οποία προάχθηκε αναδρομικά από τις 3 Οκτωβρίου 1991 ο Μάρκος Κωνσταντίνου στη θέση Τομέαρχη (Τεχνικού Προσωπικού). Προβάλλει τους ακόλουθους τρεις λόγους ακυρότητας.

15

“(1) Οι Καθ' ων η Αίτηση, χωρίς να δώσουν ειδική ή έστω οποιαδήποτε αιτιολογία, παραγνώρισαν το γεγονός ότι ο Αιτητής, σε αντίθεση και με το Ενδιαφερόμενο Μέρος, ήταν κάτοχος του προβλεπόμενου από τους Κανονισμούς και το Σχέδιο Υπηρεσίας “Πλεονεκτήματος”.

20

(2) Ο Κρίνων και ο Γνωματεύων λειτουργοί των καθ' ων η Αίτηση εσφαλμένα και/ή παράνομα μείωσαν τη βαθμολογία του Αιτητή για το 1990 όσον αφορά το στοιχείο 6 (Διαγωγή/Συμπεριφορά) στο Φύλλο Ποιότητας, χωρίς να δώσουν οποιουδήποτε λόγους ή εξηγήσεις για την ενέργειά τους αυτή και/ή χωρίς να ζητήσουν προηγουμένως από τον Αιτητή να εκφράσει τις απόψεις του.

25

30

(3) Ο Αιτητής, με βάση τα καθιερωμένα και νομοθετημένα κριτήρια επιλογής, υπερέιχε έκδηλα του Ενδιαφερομένου Μέρους.”

35

Το κατ' ισχυρισμό πλεονέκτημα του αιτητή.

Η Αρχή δεν αναγνώρισε στον αιτητή “πλεονέκτημα”. Το ερώτημα είναι αν ήταν εύλογα επιτρεπτή αυτή η κρίση με γνώμονα τους περι Προσωπικού της Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου Γενικούς Κανονισμούς του 1982 (Κ.Δ.Π. 220/82) που καθορίζουν τα προσόντα της θέσης. Από το συνδυασμό των Κανονισμών 4(3)(β), 8(1(Α)(α) και 8(1)(Β)(α) των Κανονισμών, προκύπτει ως ελάχιστο

40

προσόν για τη θέση Τομεάρχη (Τεχνικό προσωπικό) η κατοχή Πλήρους Πανεπιστημιακού Τίτλου στην Ηλεκτρολογία (με ειδικότητα σε θέματα τηλεπικοινωνιών) ή ισοδύναμος τίτλος αναγνωρισμένος από την Αρχή. Οι Κανονισμοί δεν αναφέρονται σε οποιοδήποτε πλεονέκτημα. Ορίζουν [βλ. Κανονισμό 10(7)] πως “οι κρίσεις για προαγωγή διενεργούνται με βάση την υπηρεσιακή επίδοση και απόδοση των υποψηφίων και την εν γένει ουσιαστική καταλληλότητά τους, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του προσωπικού τους φακέλου, τα φύλλα ποιότητας και τα φύλλα προαγωγής τους”.

Ο αιτητής εισηγείται πως αυτό, δηλαδή η ανυπαρξία πρόνοιας για πλεονέκτημα, ισχύει για το προσωπικό που προσλήφθηκε στην Αρχή μετά τις 13 Μαΐου 1972. Για όσους υπηρετούσαν πριν από την ημερομηνία αυτή, μεταξύ των οποίων και ο ίδιος (προσλήφθηκε το 1962) κατ’ εφαρμογή της μεταβατικής διάταξης του Κανονισμού 56(7) προβλέπεται πλεονέκτημα, ως εξής:

Με τον Κανονισμό 56(7)(α) ρητά καθίσταται απαραίτητη η κατοχή του πανεπιστημιακού ή άλλου ισοδύναμου τίτλου που αναφέρθηκε, μόνο για προσωπικό που προσλήφθηκε μετά τις 13 Μαΐου 1972. Όποιος προσλήφθηκε πριν από την ημερομηνία αυτή, σύμφωνα με τον Κανονισμό 56(7)(β) “δύναται να (προαχθή) εξελιχθή κατά βαθμό και επί τη βάσει των εν ισχύει προ της 13.5.72 σχεδίων υπηρεσίας...”. Το αντίστοιχο σχέδιο υπηρεσίας της επίδικης θέσης πριν από τις 13 Μαΐου 1972, όπως διαπίστωσε και το Συμβούλιο Προσωπικού, είναι εκείνο του Μηχανικού Ι. Το Σχέδιο Υπηρεσίας του Μηχανικού Ι απαιτούσε ως πρώτο το ακόλουθο προσόν:

“Αναγνωρισμένος Πανεπιστημιακός τίτλος Μηχανικού Τηλεπικοινωνιών ή επαγγελματικός τίτλος Πλήρες Μέλος εγκεκριμένου Επαγγελματικού Ιδρύματος και επιπλέον πενταετής πείρα στη Μηχανική Τηλεπικοινωνιών μετά την εξασφάλιση του ανωτέρω προσόντος.”

Αυτό, όμως, για όσους δεν υπηρετούσαν ήδη στην Αρχή. Οι λειτουργοί της Αρχής που είχαν τουλάχιστον δεκαετή πείρα στη Μηχανική Τηλεπικοινωνιών, της οποίας τα πέντε τουλάχιστον έτη ως Μηχανικοί ή Βοηθοί Μηχανικοί στην υπηρεσία της Αρχής μπορούσαν να διεκδικήσουν τη θέση, χωρίς το πρώτο προσόν, και μάλιστα θα προτιμούνταν. Όσοι δε κατείχαν και το πρώτο προσόν, θα είχαν πλεονέκτημα. Εδώ βρίσκεται και η ρίζα της αντιγνωμίας. Ο αιτητής ήταν Λειτουργός της Αρχής, και ταυτόχρονα κατείχε το πρώτο προσόν του παλαιού σχεδίου υπηρεσίας. Επομένως, ειση-

γείται, θα πρέπει να θεωρηθεί ότι έχει πλεονέκτημα έναντι του ενδιαφερομένου μέρους που ενώ είναι και εκείνος Λειτουργός της Αρχής και έχει τον απαιτούμενο πανεπιστημιακό τίτλο, εν τούτοις προσλήφθηκε στην Αρχή μετά τις 13 Μαΐου 1972 οπότε δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση του το παλαιό σχέδιο υπηρεσίας.

Αφού μελέτησα τα στοιχεία κατέληξα πως αυτή η προσέγγιση είναι εσφαλμένη. Όπως ορθά εισηγήθηκαν οι καθ' ων η αίτηση, με τη μεταβατική διάταξη του Κανονισμού 56(7) διαφυλάχθηκε μόνο το δικαίωμα του προσωπικού που προσλήφθηκε πριν της 13ης Μαΐου 1972 να προαχθεί παρά την αλλαγή που επέφερε ο Κανονισμός 8 ως προς τα ελάχιστα απαιτούμενα ειδικά προσόντα. Ο Κανονισμός 56(7) αναφέρεται ρητά σε προσωπικό που “δύναται να (προαχθή) εξελιχθή κατά βαθμό”. Μεριμνά, δηλαδή, για τη διασφάλιση της δυνατότητας προαγωγής-εξέλιξης του ίδιου του προσωπικού στο οποίο αναφέρεται και σαφώς δεν επεκτείνεται σε συσχετισμό του προς τους άλλους υποψηφίους. Η διεκδίκηση του αιτητή στηρίζεται στην παρανόηση πως ισχύουν για την ίδια προαγωγή δυο διαφορετικά σχέδια υπηρεσίας. Ένα που δεν αναγνωρίζει και άλλο που αναγνωρίζει πλεονέκτημα. Δεν είναι έτσι. Η προαγωγή διενεργείται με βάση τους ισχύοντες τώρα κανονισμούς και με βάσει αυτούς τους κανονισμούς σε κανένα υποψήφιο δεν αναγνωρίζεται πλεονέκτημα. Εμπλέκεται το παλαιό σχέδιο υπηρεσίας μόνο για το σκοπό που ρητά εξειδικεύθηκε. Διαφορετική προσέγγιση θα οδηγούσε στο παράλογο και άδικο αποτέλεσμα ένας υποψήφιος που είναι ταυτόχρονα Λειτουργός της Αρχής για όσα χρόνια απαιτούσε το παλαιό σχέδιο υπηρεσίας και ταυτόχρονα κάτοχος του απαιτούμενου πανεπιστημιακού ή άλλου ισοδύναμου τίτλου, να μη θεωρείται ότι έχει πλεονέκτημα, απλώς επειδή προσλήφθηκε στην Αρχή μετά τις 13 Μαΐου 1972 και αυτό, παρά το ότι το ακαδημαϊκό του προσόν μπορεί να είναι ανώτερο από εκείνο που θα ήταν αρκετό όταν ίσχυε το παλαιό σχέδιο υπηρεσίας. Σημειώνω παρεπιμπτόντως ότι το ενδιαφερόμενο μέρος είχε προσληφθεί στην Αρχή την 1 Φεβρουαρίου 1973. Η υπόθεση **Χρίστος Κυριάκου και Άλλοι ν. Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου** (1991) 4 Α.Α.Δ. 1443 που επικαλέστηκε ο αιτητής, δεν τον βοηθά. Αναφέρεται στους Κανονισμούς 8(1) και 56(7) αλλά σε σχέση με το διαφορετικό ζήτημα της κατοχής των ελάχιστων προσόντων που απαιτούνται προς διεκδίκηση προαγωγής.

40

Η κατ' ισχυρισμό μείωση της βαθμολογίας του αιτητή

Από το 1985-1989 ο αιτητής βαθμολογήθηκε από τον Κρίνοντα και τον Γνωματεύοντα με 10 στο στοιχείο “Διαγωγή/Συμπεριφο-

ρά". Το 1990 και οι δυο τον βαθμολόγησαν, ως προς το ίδιο στοιχείο, με 9. Αυτό, κατά τον αιτητή, συνιστά μείωση της βαθμολογίας που εξυπακούει ότι διέπραξε παράπτωμα ή επέδειξε απρεπή συμπεριφορά. Δεν του γνωστοποιήθηκε η πρόθεση για τέτοια "μείωση" για να εκφέρει τις απόψεις του, η συμπεριφορά του ήταν άφογη, η "μείωση" δεν αιτιολογήθηκε, ήταν ανεξήγητη και αυθαίρετη και εφόσον λήφθηκε υπόψη χωρίς έρευνα, καθιστά άκυρη την προσβαλλόμενη απόφαση. Οι καθ' ων η αίτηση διαφωνούν με την άποψη ότι διαφορά τόσο μικρή μπορούσε να δημιουργήσει ερωτηματικά ή ότι προϋποθέτει οπωσδήποτε διάπραξη παραπτώματος ή κάποια παρατήρηση προς τον αιτητή ως προς τη συμπεριφορά του.

Συμφωνώ πως ο ιδιαίτερα ψηλός βαθμός 9 που υπολείπεται μόλις κατά μια μονάδα από το ιδανικό, κάθε άλλο παρά δείχνει, κρίνόμενος αντικειμενικά, πως ο υπάλληλος υπέπεσε σε πειθαρχικό παράπτωμα ή επέδειξε συμπεριφορά που οπωσδήποτε θα προκαλούσε παρατήρηση. Επίσης, δεν θεωρώ ορθή την άποψη ως προς την ανάγκη αιτιολόγησης τέτοιας βαθμολογίας ή ως προς την υποχρέωση για προκαταρκτική γνωστοποίησή της προς λήψη των απόψεων του κρίνόμενου. Η βαθμολογία αφορά στο χρόνο για τον οποίο γίνεται και δεν είναι κεκτημένο που μεταφέρεται. Ο υπάλληλος, ιδιαίτερα όταν μιλούμε για τη διαγωγή και τη συμπεριφορά του, δεν αρχίζει τον επόμενο χρόνο με βαθμό 10 ή με τον όποιο βαθμό είχε εξασφαλίσει τον προηγούμενο χρόνο. Ως προς τον κάθε επόμενο χρόνο κρίνεται εκ νέου πάνω στη βάση των δεδομένων του. Η βαθμολογία του αιτητή με 9 για το 1990 δεν συνιστά "μείωση" της βαθμολογίας του και δεν δικαιολογεί την εισήγηση του αιτητή.

Για να συμπληρωθεί πάντως η εικόνα, προσθέτω πως στο στοιχείο "αίσθημα ευθύνης" στο οποίο ο αιτητής είχε βαθμολογηθεί με 9 για το 1989, το 1990 βαθμολογήθηκε με 10. Αντίστροφα, το ενδιαφερόμενο μέρος είχε βαθμολογηθεί με 10 στο στοιχείο "εργατικότητα" για το 1989 ενώ για το 1990 βαθμολογήθηκε με 9. Τελικά δε, όπως θα φανεί από τα επόμενα, το ζήτημα είναι επουσιώδες.

Η κατ' ισχυρισμό έκδηλη υπεροχή του αιτητή

Ο αιτητής ισχυρίζεται πως είχε κάποια υπεροχή στα ακαδημαϊκά προσόντα και πως υπερείχε ελαφρά στη βαθμολογία. Επικαλείται επιπλέον την κατά έξι μήνες αρχαιότητά του έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους στη θέση του Υποτομέαρχη (την κατείχε από την 1 Ιανουαρίου 1986 ενώ το ενδιαφερόμενο μέρος από την 1 Ιουνίου 1986) και τα σχόλια του αμέσως προϊσταμένου του ενώπιον του Συμβουλίου Προσωπικού. Αντιπαραθέτουν οι καθ' ων η αί-

τηση πως τα προσόντα τους είναι περίπου τα ίδια, πως είναι το ενδιαφερόμενο μέρος που υπερέχει ελαφρά στη βαθμολογία και πως οι παρατηρήσεις και τα σχόλια των αμέσως προϊσταμένων τους είναι περίπου τα ίδια. Επικαλούνται το γεγονός ότι το ενδιαφερόμενο μέρος συστήθηκε ως ο καταλληλότερος τόσο από το Συμβούλιο Προσωπικού όσο και από το Γενικό Διευθυντή. Επισημαίνουν πως η αρχαιότητα (αλλά και τα προσόντα) δεν αποτελούν, σύμφωνα με τους Κανονισμούς [βλ. Κανονισμό 10(7)], ξεχωριστό κριτήριο αλλά δέχονται πως και τα δυο ορθά λήφθηκαν υπόψη ως στοιχεία της ζητούμενης από τους κανονισμούς "ουσιαστικής καταλληλότητας" των υποψηφίων.

Είναι γεγονός πως ο κανονισμός 10(7) δεν περιλαμβάνει ως ξεχωριστό κριτήριο για προαγωγή την αρχαιότητα. (Βλ. *Μερόπη Κολοκασίδου ν. Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου* (1992) 4 Α.Α.Δ. 4801, *Λένια Δημητρίου και Άλλοι ν. Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου* (1993) 4 Α.Α.Δ. 1196 και *Χαράλαμπος Σιαπιτής και Άλλος ν. Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου (Αφ. 1)* (1993) 4 Α.Α.Δ. 1333). Το ίδιο ισχύει και ως προς τα προσόντα. Από την άλλη όμως θα συμφωνούσα με την άποψη που δέχθηκαν και οι καθ' ων η αίτηση πως δεν αποκλείεται η συνεξέταση της αρχαιότητας και των προσόντων ως στοιχείων προσδιοριστικών, μαζί με όλα τα άλλα, της ουσιαστικής καταλληλότητας των υποψηφίων στα οποία αναφέρεται ο κανονισμός. Αν δυο υποψήφιοι είναι κατά τα άλλα ίσοι, εύλογα θα μπορούσε να θεωρηθεί ως ουσιαστικά καταλληλότερος εκείνος που είναι αρχαιότερος ή που έχει περισσότερα προσόντα. Η μερικών μηνών αρχαιότητα του αιτητή είναι δεδομένη. Ο αρκετά μακρύς κατάλογος των προσόντων του αιτητή και του ενδιαφερόμενου μέρους βρισκόταν ενώπιον του Συμβουλίου Προσωπικού, του Γενικού Διευθυντή και στο τέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της Αρχής. Το άθροισμα του συνόλου των βαθμών που συγκέντρωσε ο αιτητής από το 1985 και μετά από τον Κρίνοντα και το Γνωματεύοντα (862) είναι ελαφρά μεγαλύτερο από το αντίστοιχο του ενδιαφερόμενου μέρους (855). Τον τελευταίο χρόνο είχαν συγκεντρώσει από 168 βαθμούς. Οι παρατηρήσεις και οι συστάσεις του Κρίνοντα και του Γνωματεύοντα για όλα τα πιο πάνω χρόνια, ήταν ιδιαίτερα εννοϊκές και για τους δυο. Τα σχόλια των αμέσως προϊσταμένων τους ενώπιον του Συμβουλίου Προσωπικού ήταν εγκωμιαστικά από κάθε άποψη. Ο αιτητής και το ενδιαφερόμενο μέρος θεωρούνται ιδιαίτερα αξιόλογοι Λειτουργοί. Το Συμβούλιο Προσωπικού και ο Γενικός Διευθυντής ξεχώρισαν το ενδιαφερόμενο μέρος ως τον συγκριτικά καταλληλότερο. Δεν είναι ορθή η άποψη του αιτητή πως αντίθετα προς ό,τι ισχύει στη Δημόσια Υπηρεσία η συμβουλή του Συμβουλίου Προσωπικού και οι εισηγήσεις του Γενικού Διευθυντή δεν με-

ταφέρουν βάρος ως προς την καθόλου αξία των υποψηφίων. Αν αυτό ήταν ορθό, θα ήταν χωρίς νόημα ο Κανονισμός 10(5) ο οποίος επιβάλλει τη λήψη τους πριν από κάθε προαγωγή. (Βλ. **Κώστας Κορομιάς ν. Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου** (1992) 4 Α.Α.Δ. 1363). Από την άλλη, η εισήγηση πως δεν δικαιολογούνται από τα στοιχεία του φακέλου, δεν τεκμηριώνεται. 5

Η θέση του Τομεάρχη είναι ψηλά στην ιεραρχία της Αρχής. Υπό το φως του συνόλου των στοιχείων η επιλογή του ενδιαφερόμενου μέρους ήταν εύλογα επιτρεπτή. Ο αιτητής απέτυχε να καταδείξει έκδηλη υπεροχή έναντι του ενδιαφερομένου μέρους. 10

Η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται. Η προσβαλλόμενη απόφαση επικυρώνεται. Δεν εκδίδεται διαταγή για έξοδα. 15

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.